

2. Czy zawiadomienie o przełożeniu terminu lotu z godziny 13.20 (czasu miejscowego) na godz. 16.10 (czasu miejscowego) tego samego dnia na dziewięć dni przed rozpoczęciem podróży jest ofertą zmiany planu podróży w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. c) pkt ii) rozporządzenia nr 261/2004, a jeżeli tak to, czy oferta ta musi odpowiadać wymogom z art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd
(Bułgaria) w dniu 9 września 2020 r. – postępowanie karne przeciwko HN**

(Sprawa C-420/20)

(2020/C 399/34)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Oskarżony

HN

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dopuszczalne jest ograniczenie przewidzianego w art. 8 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 (¹) z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U. 2016, L 65/1, z dnia 11.3.2016 R.) prawa oskarżonych do obecności na rozprawie, na mocy krajowego uregulowania umożliwiającego orzeczenie w trybie administracyjnym zakazu wjazdu i pobytu – dotyczącego cudzoziemców, którzy mają status procesowy oskarżonego – do państwa prowadzącego postępowanie karne?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy spełnione będą określone w art. 8 ust. 2 lit. a) lub b) dyrektywy 2016/343 przesłanki przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność oskarżonego będącego cudzoziemcem, gdy ten oskarżony zostanie prawidłowo powiadomiony o sprawie i konsekwencjach jego niestawiennictwa, a także jest reprezentowany przez umocowanego do obrony adwokata wybranego przez niego lub wyznaczonego z urzędu, lecz jego osobistej obecności stoi na przeszkodzie ustanowiony w trybie administracyjnym zakaz wjazdu i pobytu w państwie prowadzącym postępowanie karne?
- 3) Czy dopuszczalne jest przekształcenie określonego w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2016/343 prawa oskarżonego do obecności na rozprawie, na mocy krajowego uregulowania, w jego obowiązek procesowy – czy w ten sposób państwa członkowskie zapewniają wyższy poziom ochrony w rozumieniu motywu 48, czy też takie stanowisko jest niezgodne z motywem 35 tej dyrektywy, w którym przewidziano, że prawo oskarżonego do obecności na rozprawie nie jest prawem bezwzględnie i możliwe jest zrzeczenie się tego prawa?
- 4) Czy dopuszczalne jest uprzednie zrzeczenie się określonego w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2016/343 prawa oskarżonego do obecności na rozprawie, wyrażone jednoznacznie w toku postępowania przygotowawczego, jeśli powiadomiono go o konsekwencjach niestawiennictwa?

(¹) Dz.U. 2016, L 65, s. 1.